

Styrke. Jeg skal heller ikke sige noget imod, at man, naar Ræbnet skønner noget saadant, giver Indenrigsministeren en meget betydelig uvidet Myndighed, en Myndighed der jo gaar langt videre end den, Lovforslaget ellers giver ham. Indenrigsministeren kan jo her, naar han blot har Ræbnet med sig, stride ind imod enhver Sygekasse, medens han efter Forslaget kun kan gøre det efter bestemte Lovregler. Det er altsaa en betydelig uvidet Myndighed, man her vil give ham, men det kan jo godt være, at der kan være nogen Grund dertil, og jeg skal ikke sige noget derimod, thi jeg ser meget godt, at det kan være en heldig Udvikling. Men § 20 maa rigtig nok udformes paa en langt anden Maade og gøres langt fuldstændigere, og man maa have ganske anderledes strenge Regler for, hvorledes der skal gaas frem. Jeg kan godt se, at der kan gøres noget gennem bekræftede Vedtagter, men selve Lovforslaget maa indeholde flere Regler, end der findes i den foreslaede § 20. Man kan jo prøve at enes derom. Der var navnlig et Punkt, som jeg vilde tillægge megen Betydning, nemlig det, at man, naar man vil vælge hvert Rævn, saa i det mindste ikke gør det paa den Maade, her foreslaas. Det forekommer mig lidet fyldestgørende, at man lader dem vælge paa et Møde, der holdes en Gang om Aaret, af Sygekassernes Tillidsmænd. Det bliver jo rent tilfældigt, hvem der kommer til Stede; det vil jo noget bero paa, om Mødet afholdes i København, i Sjælland eller paa Fyn, i det der vil være mere Tilhøjelighed til at komme til Stede det ene Sted end det andet. Man kan let risikere, at det ene Møde omstøder det andet Mødes Beslutninger, naar der hvert Aar kommer ny Folk i dette Rævn, og det kan jeg ikke tro, er Meningen. Det forekommer mig, at vil man have noget ud af dette Rævn, skal man gøre det noget større og lade det vælge paa en anden Maade, ikke lade det vælge paa en Generalforsamling, men lade det vælge direkte af Sygekassernes Bestyrelse eller af Fællesforeninger, hvis der findes saadanne. Det forekommer mig ogsaa, at man gør rettest i der at gruppere i Forvejen Sygekassernes Bestyrelse paa forskellig Maade, for Eksempel København — og maaste indenfor København almindelige Sygekasser og Fag-sygekasser — Landet — maaste Dørne for sig og Sjælland for sig — og Købstæderne. Man maa nemlig ikke mistende, at naar der er Tale om Normalvedtægter og den Slags Ting, er det ingenlunde sagt, at de kunne findes ens for alle Sygekasser, og det er heller ikke sagt, at alle Sygekassers Interesser ere saa ganske ens. Vil man have en saadan Repræsenta-

tion maa den gøres fyldigere, og jeg vil sige, at selv om man saa kommer til at yde noget til Administration, vil jeg ikke finde Mønstret stor, naar man blot er nogenlunde sikker paa at faa fat paa det, man vil have fat paa. Det kan ikke nytte, at man nøjes ganske i Almindelighed med en Repræsentation af Sygekasserne, man maa ganske sikkert have en Repræsentation for Sygekasserne i de naturlige Grupper, hvori de falde, ellers udsætter man sig for at komme til at gøre Misgreb og for at faa en i høj Grad veksellende Bestyrelse, en Bestyrelse, der sidder det ene Aar og falder det andet. Naar man gik ind paa den anden Valgmaade — Valget kan jo f. Eks. ske skriftlig — kunde man jo lade Valget foregaa vekselvis og sjældent, saaledes at man kom til en virkelig fyldestgørende Ordning. Altsaa jeg skal ikke komme ind paa at udtale mig imod, hvad der her er foreslaaet, men jeg kan ikke se, at § 20, saaledes som den her er foreslaaet, løser Opgaven, hverken reelt eller formelt, paa en fyldestgørende Maade. — Jeg skal endnu kun udtale mig om Vædringsforslaget under Nr. 48 og navnlig dets Slutning, at Sygekasser, der „modtage Bidrag af overordentlige Medlemmer have Ret til at anvende saadanne Bidrag eller en Del af samme som Hjælp til trængende Medlemmer eller til andre med Sygekassen forbundne Formaal.“ Jeg tror ikke, at Sygekasserne paa den Maade bør blive Undersjøttelseskasser. Man har tidligere ønsket, at der skulde kunne gøres noget i Retning af Alderdomshjælp og saadant noget, men gør man Sygekasserne til Undersjøttelseskasser paa den Maade, at de til enhver Tid og vilkaarlig under hvilke som helst Forhold kunne uddele opsparede Midler fra Væresmedlemmer eller overordentlige Medlemmer, fra Medlemmer, som ikke nyde godt af Kassen, tror jeg, at man vil svække Institutionen. Jeg tror ikke, at man saa vil faa ret mange Bidrag fra overordentlige Medlemmer, og det vilde jo dog være ønskeligt, om man kunde vedligeholde disse.

Jeg tror altsaa vel, at der gennem denne Forhandling kan aabnes mulige Udveje til at enes om en Sygekasselow, men jeg skønner ikke rettere, end at der er et ret langt Stykke tilbage, og at der er adskillig Uenighed i Opfattelsen, ikke blot med Ministeren, men ogsaa med det andet Ting, saa det er vist rettest at søge at faa Forhandlingen fremmet snarest her og komme til Forhandling med det andet Ting om dette meget vigtige Emne. Denne Sag har jo været forhandlet, om jeg husker ret, i Landstinget i to Aar og her i Folketinget paa 3dje Session, saa det vilde dog være ret heldigt, om man